

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 56.

Z KRAKOWA DNIA 6 MAJA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

— Z Krakowa. —

(Artykuł nadesłany od Szkalbmierza.)

Osobliwą wiadomość czytaliśmy tu w Numerze 34 Gazety Krakowskiej pod dniem 12 Kwietnia r. b. z Gdańska, iakoby tamże korzec pszenicy miary Polskiej stał tylko po złp: 21 gr: 10; bo tak wypada ieśli za Łaszów 3 i 1/3 za płacono złp. 640. — Nie mówiąc nic o innych gatunkach Produktów naszych równie mało tam popłaćających mamy sobie tylko za przyzwoity czyn zwrócić uwagę wszystkich mających w tem interest Obywateli Ziemian, aby łatwo podobnym wieściom umyślnie zapewne rozsiewanym nie zawierzali ku własney szkodzie, ponieważ z dobrego zródła iest przeciwnie wiadomo, iż na Wołyniu i Ukrainie skupowano w zeszłym miesiącu do Odessy na Angielskie okręty pszenicę płaćąc czterem, to iest siedm ewierci naszey miary, po 14 Rubli miednych, a przeto korzec nasz Polski wychodził tamże na przeszło 14 złp: Zważywszy teraz koszt przewozu ładem do Odessy, koszt składu i t. p., tedy oczywiście nie mogłaby przyśdż tak tanio ieszcze kupującym ją tam Anglikom, iak ją Gdańszczanie onymże po-

zbywać. — Porównawszy do tego transport ogromnie daleki morzem z Odessy do Anglii, a tak bliskim, iaki iest z Gdańska do Portów Angielskich, musielibyśmy przyznać iedno z dwoyga, że albo Anglicy rachować nie umieją; albo, co podobno pewniejsza, że z naszey łatwowierności iakowis spekulanci chcieliby grubo korzystać.

Teraz, kiedy w Izbie niższej Parlamentu bil zbożowy iuż przeszedł szczęśliwie; kiedy kwarter pszenicy (10 ewierci Polskich) iest w cenie od 65 do 70 szylingów, czyli od 120 do 140 złp: — a zatem, kiedy nasz korzec wypada na zł: 52 do 56; a gdyby nawet podług oznaczonego w prawie minimum wychodził tylko na zł: 48; mogliżby Gdańszczanie, umiejący pewnie dobrze rachować, tak łaskawie i z tak wspaniałem po święceniem zysków, pszenicę naszą Polską sprzedawać Angielskim kupcom?

Z Warszawy d. 27 Kwietnia:

Najiaśniejszy Cesarz i Król Jmć postanowieniami Swemi z dnia 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. raczył najłaskawiey mianować:

JPP. Walentego Domżałskiego Referendarza Stanu Nadzwyczajnego, Naczelnika

Wydziału dochodów niestałych w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu Kawalerem orderu S. Stanisława II. Klasy.

Antoniego Bobrowskiego, Radcę Prokuratorji Jeneralney, Referendarzem Stanu Nadzwyczajnym.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem na dniu 7 m. b. wydanem, zapisy testamentem przez Pawła Gostomskiego Chorążego Ziem Pomorskich na dniu 2 Listopada 1821 r. w formie tajemney zdziałanym poczynione, iako to:

1. Na posagi dla dwunastu Panien stanu szlacheckiego przyzwoitą mających edukacją, dla każdej po 3000 zł: Pol: czyli razem zł: Pol: 36,000.

2. Dla Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie sumnę zł: Pol: 4000.

3. Dla Szpitala S. Ducha w Warszawie sumnę zł: Pol: 3000.

4. Dla Szpitala S. Rocha w Warszawie sumnę zł: Pol: 3000.

5. Dla Szpitala S. Kazimierza w Warszawie sumnę zł: Pol: 3000.

6. Dla Szpitala S. Łazarza w Warszawie sumnę zł: Pol: 3000.

7. Dla Szpitala OO. Bonifratrów w Warszawie sumnę zł: Pol: 3000.

8. Dla Szpitala parafialnego w Nowym Mieście sumnę zł: Pol: 2000.

9. Dla Szpitala parafialnego w Michałowicach sumnę zł: Pol: 2000.

10. Dla Szpitala parafialnego Sielunskiego sumnę zł: Pol: 2000.

11. Dla Szpitala parafialnego Gąsewskiego sumnę zł: Pol: 2000.

12. Dla Zgromadzenia XX. Kapucynów w Nowym Mieście, w celu odbywania dwa

razy do roku missyi w Gostomi i Brzostowcu sumnę zł: Pol: 6855.

Stosownie do Art: 910 Kodexu Cyw: z zachowaniem praw osób trzecich zatwierdziła.

W Warszawie dnia 21 Kwietnia 1827 r. w Zastępstwie Ministra Prezydującego,

Radca Stanu

M. Woźnicki.

Za Sekretarza Jeneralnego,

K. Hoffmann.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych bez 1go Kuponu białych.

Przedający żądają . zł. 81 gr. —

Kupujący ofiarują — 80 — 15

Istotnie przedano — 80 — 22

W Warszawie dnia 26 Kwietnia 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Dziennik Petersburgski Pszczółka Północna zawiera o Koncercie Pani Szymanowskiej danym w Petersburgu dnia 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. następujący artykuł:

"Znawcy, artyści i lubownicy Muzyki oddają jednomyślnie należne talentowi Pani Szymanowskiej pochwały. Wprawiła ta Artystka wszystkich w zachwycenie urokiem nieporównanej gry swoiey. Połączyła w niej przez nadzwyczajną sztukę niepospolitą biegłość, czucie, życie i ten wysoki ideał harmonii poruszający serce i mogący się nazwać poezią Muzyki. Ożywiony iey ręką instrument czarujące wydawał tony. Znawcy choć zwykle skąpi w pochwałach, zgodzili się na to, że nie masz nikogo, któryby wyrównał Pani Szymanowskiej w legato i cantabile, że ona przelewając z naydoskonalszą ekspresyją w duszę słuchających naywznioślejsze myśli kompozytora, przebywa sztuką niezrównaną"

wnaną najzawilsze trudności, a przez to nie odrywa bynajmniej uwagi słuchacza. Lubownicy muzyki z uniesieniem uwielbiają owe przyjemne zlewania się tonów albo raczej ten śpiew ust i ową niepojętą zręczność w przejściu z jednego tonu w drugi, a w całej eksekucji widzą to czucie, tę słodycz, tę lekkość i łatwość gry, które będąc cechami prawdziwego talentu zachwycają duszę.

Te to były jednomyślne odgłosy pochwał któreśmy na Koncercie Pani Szymanowskiej słyszeli, i te udzielamy publiczności naszej. Wyznać należy, że Fortepian, Arfa i Gitara są instrumentami, które mężczyźni niesłusznie płci pięknej odbierają. Męszczyzna mocą gry swojej więcej robi wrażenia i wychodzi, że tak powiemy, z granic przeznaczenia tychże instrumentów, przełamując najzawilsze trudności i wykonywając twory dla całej orkiestry przeznaczone. Jest to zaszczytem i sławą znakomitego Mistrza. Zaden z nich jednak nie zdoła nadać tym tkliwym instrumentom tego powabu i uroku, tej słodyczy i tych czarujących wdzięków, które przenikają serce, zapalają wyobraźnię, i przenoszą słuchacza w krainę marzeń, w przybytek poetyckiej harmonii. Wszystko to jest udziałem, jest własnością płci pięknej. Nie bez przyczyny pod jej postacią starożytni wystawiali Gracyje.

Pomimo najgorszej pogody i bezdróbliczna bardzo publiczność zgromadzoną była. Najznakomitsze osoby obecnością swoją dawały świetności temu Koncertowi, tak, iż powiedzieć można, że horyzont zasiany był gwiazdami. Dam było bardzo wiele. Gdy Pani Szymanowska grała, iak największa panowała cichość, a za każdą przerwą rozlegały się po całej sali powszechne oklaski. Za najmilszą poczytniemy sobie po-

winność złożyć Pani Szymanowskiej podziękowanie w imieniu całej publiczności za niewymowną przyjemność, iaką zachwycająca gra iey sprawiła. Mamy nadzieję, że nie po raz ostatni Pani Szymanowska dała nam się słyszeć i że choć ieden jeszcze Koncert dla nas poświęci.,,

Tenże Dziennik pod dniem 29 Marca (10 Kwietnia) r. b. pisze co następuje: "Naymiłościwszy nasz Monarcha, dobroczynny Opiekun sztuk pięknych, raczył łaskawie obdarzyć P. Szymanowską po iey Koncercie kosztownym brylantowym fermoa-rem.,,

Z Petersburga d. 1 Kwietnia D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Rozkazem dziennym N. Cesarza Jmci z dnia 28 z. m. Jenerał Adjutant Paszkiewicz został mianowany dowódcą oddzielnego korpusu Kaukazkiego, w miejsce Jenerała piechoty Jermołowa I., a Jenerał Adjutant Sipiagin mianowany Gubernatorem wojskowym w Tyflis, pod rozkazami Jenerała Adjutanta Paszkiewicza; w obowiązkach zaś Szefa dywizyi połączoney 5go korpusu piechoty, zastąpił go Jenerał-Major Baron Ludwighausen-Wolff, dowódca pierwszej brygady 1wszej dywizyi teyże broni.

Ukazem z dnia 26 z. m. N. Cesarz Jmć raczył dać klucz Szambelański, uwolnionemu od służby Pułkownikowi Hrabiemu Mateuszowi Wielhorskiemu, i mianować go członkiem Komitetu Dyrekcji centralney teatrów.

Zgodnie ze zdaniem J. C. M. Cesarzewicza, rozkazał Cesarz Jmć ogłosić nazwiska tych członków pierwszego i tymczasowego Departamentu Wołyńskiego wyższego trybunału, którzy się zatrudniali od roku 1816 do 1824 śledztwem, nakazanem w sku

tku skarg zanesionych przez włościan dziedzica Wrocińskiego i podać do publicznej wiadomości ośmioletnią zwłokę, iakiey się w sprawie tej dopuścili, gdyż taka niedbałość, iak z iednej strony jest widoczną obojętnością na obowiązki służby, tak z drugiej, kilkoletnie zataienie nazwisk tych, którzy zasługują na karę za czyny nieprawne, nieporządek za sobą pociąga. Oto są nazwiska tych urzędników: W pierwszym Departamencie: Dombrowski, Erazm Pruszyński i Baltazar Komorowski, Radca Roszański. Assessorowie: Pausza, Ignacy Sosuliński, Mikołaj Polanowski i Zreczek. W Departamencie tymczasowym: Prezesi: Baltazar Komorowski, Ludwik Stecki; Radcy Roszański i Antoni Nowicki; Assessorowie: Pausza, Sosuliński, Polanowski, Zreczek, Stroynowski i Janusz Nowowiejski.

Z Paryża d. 19 Kwietnia.

We Wtorek przydywał Król na radzie Ministrów, która od godziny 10tej do 1wszej po południu trwała, dziś od godziny 7mej do wpół do 9tej pracował z Ministrami skarbowym i spraw wewnątrznych, a przed Mszą przyjął na pożegnanie Posła Hiszpańskiego, Xcía Villahermosa.

Ustawa względem druków cofnioną została. Dnia 17 b. m. Wielki Pieczętarz udzielił Izbie parów następujące rozporządzenie Królewskie: "My Karol, &c. &c. rozporządziliśmy i rozporządzamy iak następuje: Art: 1 Projekt doustawy względem druków cofa się. Art: 2 Nasz Pieczętarz, Minister sprawiedliwości jest upoważniony do uskutecznienia niniejszego rozporządzenia. Działo się w zamku Tuilleries dnia 17go Kwietnia 1827 roku, a trzeciego naszego panowania. — (Pod.) Karol. Z rozkazu Króla Pieczętarz Minister sprawiedliwości, (pod.) de Peyronnet., Zadzi-

wienie w Izbie parów z niespodziewanego tego udzielenia było nadzwyczajne, a cały Paryż skoro wiadomem zostało nie posiadał się z radości. Wiele domów było tego dnia oświeconych, a nazajutrz w wieczór kilkanaście ulic. Z radości z powodu cofnienia tej ustawy członki drukarni P. Carpentier-Mericourt wniosły do cyrkulowego biura ubogich 100 Fr. Wszystkie Gazety wysławiają Króla, że w Rocznicę wiazdu swojego do Paryża zapewnił wolność prass, równie iak przy wstąpieniu na tron zniósł cenzurę. Dziś właśnie rok iak Izba parow odrzuciła prawo pierworodzeństw. Kommissyia tej Izby ukończyła już była swe prace nad ustawą względem druków i nadała jej inną postać, którą zapewne Izba tak poprawioną byłaby przyjęła.

Izba deputowanych przyjęła ustawę o sądach przysięgłych większością 229 głosów przeciw 58 z nie wielką bardzo odmianą od Izby parów. W tejże Izbie P. Lafitte zajął miejsce iako deputowany.

We Środę Kardynał Macchi, dotychczasowy Nuncyusz Papiezki przy Dworze naszym, odiechał do Rzymu. Sprawował ten urząd przeszło lat 7. Dawniey był zwyczaj, iż odieżdżający Nuncyusz otrzymywał opactwo; ale że teraznieysze okoliczności nie dozwalały czynić tak wielkiego daru, przeto Król udarował tylko tego Prałata złotą tabakierą dyamentami wysadzaną z swoim wizerunkiem.

Kapitan Duval-Dailly dowodzący fregatą Circe, odpłynął dnia 12 b. m. z zapieczętowanym rozkazem, który dopiero za Gibraltarem otworzyć może, na niewiadome przeznaczenie.

Mexykański Minister Camacho iadł niedawno od u Hr. Villele. Pomiędzy gościami

tego dnia nieznaidował się pewnie Poseł Hiszpański Hr. Ofalia.

P. Lafonta, osiadły tu Amerykanin, kupił dom i większą część sprzętów po Talmie.

— Dnia 21. —

Dziennik Gwiazda, Dziennik Paryża i Monitor nie wspominają ani słowa o cofnieniu ustawy względem druków, lecz za to inne niepodległe Gazety nie mogą się nacieszyć z tego zdarzenia, które we środę znaczna liczba ludzi drukarskich obchodziła. Przechodzili po wszystkich głównych ulicach z białą chorągwią z napisem, który ustawicznie powtarzali: Niech żyje Król! niech żyje Izba parów! niech żyje wolność druku! Tłumy ludu przebiegały ulice i okazywały swą radość. Nie przypominamy sobie, aby tu kiedy z większem uniesieniem, i oraz z większą spokojnością i zgodnością obchodzono iakową okoliczność. Przełożeni celniejszych Xięgarń zebrałi się na bankiet, dla obchodzenia wolności druku, podczas którego spełniono z wielkim zapałem następujące zdrowia: P. Didot: Króla! P. Würz: Delfina! Jego obecność na radzie Ministrów zapewnia publiczną wolność, którey stać się obrońcą! P. Firmin Didot: Rodziny Królewskiej! P. Pourrat: Szlachetnych obrońców wolności druku w obu Izbach! P. Renouard oyciec: Oby wolność druku rozszerzyła się po całym świecie! P. Baudoin: Urzędników i śmiałych pisarzy, którzy bronili wolności druku! P. Ladvocat: kochanych naszych kolegów, którzy składali kommissyją broniącą wolności druku i gorliwie zlecenia swojego dopełnili! Na końcu zbierano składki na rzecz instytutu wzajemnego uczenia.

We Czwartek rano mnóstwo młodzieży wszelkiego stanu udało się w największym porządku przy okrzykach: Niech żyje Król! niech żyje wolność druku! do Deputowanych

którzy przeciw ustawie względem druków mówili. Niektórych nie zastali, iako to Royer Collard i Sebastianiego. PP. Kaźmierz Perrier i Benjamin Constant znaydowali się w domach, dziękowali młodzieży za ich przychylność i napominali, aby zawsze była posłuszną ustawom i przykładała się do utrzymania publicznego porządku. Ztamtąd udała się młodzież do Jenerała Lafayette, dla złożenia mu także swojego uszanowania.

Oprócz P. Martin, Francuzkiego ajenta handlowego w Meksyku, mają także inni nasi Ajenci w południowey Ameryce otrzymać tytuły Konsulów Królewskich. Sądzą iednak, iż w tej chwili nie będzie ieszcze jeneralny Konsul mianowany.

Wyszły nasz okręt na nowe odkrycia Astrolab przybył dnia 2 Grudnia do Sidney (Neü-Süd-Wales).

Z Rzymu d. 12 Kwietnia.

Na odbytem dnia 9 b. m. tajnym Konzystorzu zatwierdził Oyciec S. 6 Arcybiskupów i 17 Biskupów. Jeneralnemu zaś Wikaryuszowi w Monasterze, X. Droste de Vichering, udzielił godność Biskupa *in partibus*.

Zbudowana w Liwornie na rachunek Vicekróla Egipskiego korweta Navarino, która dnia 11 Marca ztamtąd odpłynęła, złączyła się dnia 12 t. m. rano na wysokości Porto-Ferraio z zbudowaną w Marselii korwetą Lwica. Oba te okręty przy pomyslnym wietrze widziane w kilka dni były pod Messiną.— Egipscy marynarze noszą teraz białe mundury z czerwonymi szarfami i takiegoż koloru czapki z kotwicami, co im daie przyjemniejszą postawę, niżeli Tureckim, którzy okrytemi są powiększey części łachmanami w różnych kolorach.— Gdy handel Liworna z Grecyją dla wojny zupełnie ustał, znalazło więc to miasto nowe korzyści w handlu z Egipsem.

Z Madrytu d. 10 Kwietnia.

Poczytują tu za rzecz ważną, iż Król postanowił przepędzić tu z całym Dworem Wielki Tydzień, nie w Eskurjał. Wszyscy Grandowie Hiszpańscy, którzy dla politycznych maniekań nie są obecnymi, wezwani zostali, aby znajdowali się na obchodach, które Król z Rodziną swoją odbywać będzie. Okoliczność ta nie jest bez znaczenia dla tych, którzy są powołanymi.

Wyrokiem Królewskim dozwolony jest wywóz z Hiszpanii bez opłaty cła bydła rogatego, koni wałachów, kóz i świń. Zabroniony zaś ogierów, klacz i owiec piękney wełny.

Naczelnym Wódz obserwacyynego wojska przysłał tu z wielkim pośpiechem 3ch nadzwyczajnych gońców, poczem Ministrowie nagle zwołanymi zostali, i potem równie szybko wyprawiono gońca do Jenerała Sarsfielda. Sądzą, iż niedostatek pieniędzy na żołd wojska lub zbliżenie się wojska Angielskiego do granic naszych z powodowało tego Jenera do uwiadomienia o tem Rządu. Z Katalonii przybywają także ustawicznie gońcy. Rząd nie może tę trąbę wojska, które znajduje się jeszcze w Arragonii, ztamtąd odciągnąć, gdyż i tam okazują się znaki rokoszu. Jenerał kapitan posłał z osady Saragoskiej 4 kompanie do Tortosy. Wczoraj jenerałny Dyrektor policyi złożył Królowi listy z Katalonii i miał długą z J. K. M. naradę.

Zdało się, iż odkryty w prowincyi Guencá (nowey Kastylji) spisek, o którym Rząd ciągle zachowywał milczenie, miał wielkie rozgałęzienie tak w Madrycie, iako też po prowincyjach. Ochotnicy Królewscy, którzy na samą wieść o spisku zebrałi się z własnego natchnienia z okolicznych wsi Kuency

w liczbie do 1200, zabrali buntownikom 120 sztuk sukna na mundury, 500 karabinów i wiele innych rzeczy. Z zeznań okazało się, iż dostawione im sukno i pieniądze pochodziły od niejakiego Anzelmo Cuesta, który pochwycony i do Madrytu odesłany został. Należący do tego spisku Hr. Cervera zastrzeżił się.

Bawiącym za granicą Grandom grozi odcięcie pewnych dochodów, które pochodzą z różnych odnóg administracyi, jeżeli do kraiu nie powrócą.

Nowe miasto ma być w Estramadurze wystawione w okolicy, którą nazywają Lomo de la Liebre i Montes Quadros, i otrzyma nazwisko po imieniu naszej Królowey Santa Amalia. Stu mieszkańców z San-Benito wyjednali na to zezwolenie Króla.

Donna Rosa Lopez, zmarła w Madrycie wdowa po bogatym garbarzu, odkazała klasztorom Karmelitów i San-Gil-aegidius w stolicy cały niemal do 5 mill. realów wynoszący majątek. Wykonawcy testamentu domieśli Rządowi, iż po zmarłej znaleźli do 200,000 franków w gotowiznie, które nakazano złożyć w skarbie na opłatę taxy od dziedzictwa, ponieważ niema żadnych krewnych w prostey linii i spadek dostaje się w umarłe ręce, a opłata Rządowi w takim przypadku wynosi 25 do 36 od sta.

Za wdaniem się Królewien Portugalskich dozwolonem być ma dowodcom rokoszandów Portugalskich bawienie w Hiszpanii. Przybyły do Hiszpanii z Francyi nieznanomy, przy którym znaleziono odezwy na rzecz Infanta Miguel, został uwięziony, a sprawujący interessa Portugalii żąda jego wydania.

Rząd odebrał wiadomość, iż z Kolumbii odpłynęły do Europy jedna fregata, dwie korwety i dwie galery, dla krążenia pod brzegami Hiszpańskimi.

Z Lizbony d. 4 Kwietnia.

Onegdaj ustały tu nadzwyczajne środki przezorności, to jest podwojenie straży, i tam daley.

Nadworny Lekarz i Sekretarz prywatny Reientki, Doktor Abrantes, który wczynie wybuchłego w Algarve buntu na prośbę Posła Angielskiego (ponieważ z wychodniów Hiszpańskich utworzyć chciał korpus) do Rio-Janeiro posłany został, powrócił tu onegdaj po 58dniowej żegludze, i miał zaraz posłuchanie u Reientki. Przywieść miał wyrok Cesarza, ażeby Stany nie rozeszły się póty, póki nie ustanowią organicznych ustaw, i oraz zapowiedzenie, że J. C. M. przybędzie w Czerwcu do Portugalii.

Po zakończeniu posiedzeń Stanów Hr. Sampayo obiął znowu naczelne dowództwo w prowincyi Estramadurze, a Margr. Vensa i Hr. Lumiare powrócili na swoje stopnie w woysku. Oczekiwany tu jest z Londynu Margr. Palmella, który iak głoszą otrzyma urząd Ministra, a Hr. Villareal odjeżdża za dni kilka na Posła do Paryża.

Dnia 20 i 22 Marca przybyła tu znaczna liczba buntowników, których woyska Jenerała Villafior na granicy poymały, i oproprowadzonemi zostali przez ulice pod strażą milicyi. Zdaie się, iż wszyscy są wieśniacy, bo nie było widać najmniejszego śladu munduru lub karności woyskowej. Na los swój zdawali się być obojętni, równie iak tutejsza publiczność na ich widok. Nie wielkie także uczyniło wrażenie wyładowanie tu 50 do 60 zbiegów Hiszpańskich dnia 23, którzy z Porto przysłaneni zostali. Zaledwo 20 ludzi zebrało się na placu handlowym dla ich widzenia. Za przybyciem w granice zostali rozbroionemi, a broń na pierwsze wezwanie odesłał Villafior władzom Hi-

szpańskim. W Porto pozostało się jeszcze 17 do 18 officerów Hiszpańskich. Podług doniesień z Hiszpanii przyjęcie i obeyscie się z Portugalskimi zbiegami w pewnem mieyscu tak dalece było różne od obchodzenia się nawet z regularnemi woyskami Hiszpańskimi, iż z tego powodu jeden pułk ostatnich zbuntował się.

Jenerał Angielski Clinton pracować spieszno każe nad przywróceniem linii obronnej, którą Xże Wellington w ostatniej wojnie na półwyspie założył.

Dochody, które Margr. Chaves z swoiey komanderyi pobierał, zostały zasekwestrowane.

Z Londynu d. 17 Kwietnia.

Xże Klarencyi (następca tronu) który mianowany został Wielkim Admirałem, Margrabia Londondery, P. Canning (którego pierwey odwiedzili Hr. Harrowby i P. Granville), Arcybiskup Kanterburgski i Biskup Londyński mieli w Sobotę u J. K. Mci posłuchanie. Nazajutrz mieli go znowu P. Canning, Margrabia Anglesea i P. Copley, a wczoraj sam P. Canning. Tegoż dnia odwiedzili P. Canning wszyscy na urzędach pozostali Ministrowie. Nowe ministerium nie jest jeszcze urządzone, ale ważnem jest mianowanie Lordem Kanclerzem P. Capley, i że Lord Bexley (P. Vansitart) pozostanie gabinetowym Ministrem iako Kanclerz Lankasterski, chociaż ten urząd złożył. Sądzą, iż Margr. Anglesea przyymie proponowane sobie wielkie mistrzostwo artyleryi, które Xże Wellington dawniej posiadał. Gazeta *John Bull* twierdzi, iż Pan Grant będzie Ministrem handlu, a Lord Wharncliffe spraw wewnętrzych.

Podług Gazety *Morning-Chronicle* Król odpisał na list Xcia Wellingtona, w którym podziękował za dostojność jeneralissima, iż

przyjmuje z takim samem ubolewaniem jego złożenie, z jakim on go podaje. Taż Gazeta wyraża, iż na godność Xiążąt wyniesionemi zostaną: Hr. Darlington, Margrabiowie Stafford, Hertford i Coningham.

Słychać, iż ieśli Xżę Kambridgi przyjmie dostojność jeneralissima, tedy Xżę Sussexu zostanie Wielkorządcą Hanoweru. Wyniesienie P. Canninga na pierwszego Ministra sprawiło w Dublinie niewymowną radość.

Margr. Cholmondeley grał w Poniedziałek w wieczór w najlepszym zdrowiu do godziny 12 w karty; o godzinie 2giej z północy uderzony został apoplexyją i wkrótce skonał. Był to wcale szacowny mąż i wielki protektor nauk i kunsztów.

Przybyli tu przez Dower Poseł Pruski Baron Bülow i Baron Humboldt.

Boliwar w odezwie swojej pod dniem 6 Lutego oznajmił, iż składa godność Prezydenta Kolumbii. Od 14 lat już to po trzeci raz składa Boliwar prezydycyją, a zawsze był dotąd na nowo obierany. Tą atoli razą oświadcza, iż postanowienie jego jest niezmiennie. Powodów jego do tego kroku trudno w terażniejszym położeniu Rzeczypospolitej zgadnąć; bo gdyby nawet okazała się potrzeba zmiany konstytucyi, któżby lepiej potrafił nią kierować, iak ten mąż, któremu nowy ten kraj winien swe istnienie.

Z Tryjestu d. 10 Kwietnia.

Przez Kapitanów okrętów, z których iedem przybył tu we 12 dni z Zante, drugi w 21 z Milo, a trzeci w 15 z Modon odebrałszy wiadomość, że Lord Cochrane z dwiema wojennemi okrętami przybył do Napolid Romania. W Zante twierdzono, że Turcy zmuszonemi zostali do odstąpienia od Aten,

i że Grecy odzyskali na powrót zamek Vasyladi. — Ibrahim Basza stał dnia 26 Marca nieczynny pod Navarino, z którego portu poszło kilka okrętów do Egiptu.

Z Lipska d. 21 Kwietnia.

Od onegdaysza miasto nasze cieszy się rzadkiem zjazdem Wysokich Osób. Najpierwey mieliśmy szczęście widzieć tu przybyłego Xcia Jmci Saskiego Jana z swoja Małżonką; tegoż dnia przybyła tu z Berlina N. Królowa Bawarska wdowa, z swoiemi córkami Maryą i Ludwiką, w towarzystwie Xcia Jmci Następcy tronu Pruskiego i jego Małżonki; wszystkie te Osoby ucieszone zostały niespodziewanem przybyciem Arcy-Xiężny Jmść Austryaickiej Zofii. Tegoż dnia przybyli tu Wielki Xżę Jmość Weymarski i Xżę Brunswicki Oels, a dziś panujący Xżę Brunswicki. Wczoraj i dziś w wieczór znajdowały się wszystkie te Xiążęce Osoby, na pociechę liczney publiczności, na wystawieniach teatralnych.

Z Gdańska d. 19 Kwietnia.

W kupnie zboża widać po świętach więcej ruchu, niż w przeszłym tygodniu. Oprócz 88½ łasztów pszenicy Polskiej, przedano 72 łaszty tegoż gatunku zboża do mniejszych miast Pruskich, tudzież 13 łasztów żyta i 27 łasztów owsa. Jęczmienia z Polski przedano 32 łaszty, a owsa także z Polski 106 łasztów.

Od dnia 11 do 14. b. m. przeprowadzono przez Toruń do Gdańska 1270 b. lek, 276 beczek smoły, 14,884 korcy Berlińskich pszenicy, 3856 takichże korcy żyta, 217 takichże korcy owsa, 303 takichże korcy jęczmienia i 253 takichże korcy grochu.

D O D A T E K

D O N^{ro} 36.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

z KRAKOWA DZIA 6 MAJA 1827 ROKU w NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° 2.	Therm: czyli: stop: zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
May god: 7	cali lin: 27 3, 531	stopnie 11.4	stopni 73	Połud: Za: mocny	Pogoda z Chmur:	
12	„ 3, 148	+ 16.5	59	„ wicher	Chmury	
1. 3	„ 3, 103	+ 15.2	61	„ mocny	Pochmurno	
9	„ 5, 382	+ 4. 1	84	Połud: Ws: słaby	„	Deszcz.
2. 7	27 6, 7971	+ 3. 0	73	Połud: Ws: słaby	Pochmurno	
12	„ 6, 964	+ 7. 8	63	Wschodni słaby	Pogoda z Chmur:	
3	„ 6, 612	+ 8. 8	65	Połn: Ws: średni	„	
9	„ 6, 553	+ 4. 5	75	Wschodni słaby	Pogoda	
3. 7	27 5, 639	+ 3. 7	79	Połud: Ws: słaby	Pogoda z Chmur:	o go. 5 Ther: + 0. 2.
12	„ 4, 913	+ 12.3	59	Połud: Za: mocny	„	
3	„ 3, 882	+ 14.5	55	Zachodni mocny	„	
9	„ 3, 782	+ 10.2	70	„ słaby	Chmury	
4. 7	27 3, 379	+ 11.8	79	Zachodni słaby	Pogoda	
12	„ 3, 361	+ 15.0	66	Połud: Za: mocny	Pochmurno	
3	„ 3, 149	+ 15.3	75	„ „	Pogoda z Chmur:	Deszcz.
2	„ 3, 754	+ 11.0	80	„ „	Pochmurno	

J. Steczkowski, Zast. A. O.

— Z Krakowa. —

Dziekan Wydziału Prawa Uniwersyte-
tu Jagiellońskiego.

Podaje do wiadomości, iż P. Wawrzy-
nier Soswiński Obojga Praw Magister, Ad-
wokat przy Sadach tutejszych, po odbytych
ścisłych z Nauki Prawa examinach, wypra-

cowaney dySSERTACYI w przedmiocie kar, i po
odbytey na dniu 31 Marca zaszczytnie dy-
sypucie publiczney, otrzymał stopień Doktora
Praw Obojga.

W Krakowie dnia 2 Kwietnia 1827 roku.

Adam Krzyżanowski

Dziekan Wydziału prawa.

Od granic Tureckich d. 4 Kwietnia.

Dnia 27 Marca nastąpił u Turków Ramadan i Porta nie będzie się trudnić sprawami publicznemi aż po świętach Bairam.

Kontraadmiral Francuzki de Rigni udał się z 5 okrętami przeciw wyspie Andros, gdzie wylądnie, dla zniszczenia mnóstwa uszłych tam rozbójników morskich. Sądzą, iż uda się także w tymże celu przeciw wyspie Naxia.

P. Eynard posłał Pułkownikowi Heidegger od 15 Marca do 15 Kwietnia w gotowiznie do 50,000 franków, a z Ankony dla Grecyi przeszło 800,000 funtów żywności. Oprócz tego posłał na nowo dnia 15 Kwietnia Pułkownikowi Heidegger kredytowy list na 20,000 franków. — Całą na teraz siłę Grecką podaie P. Eynard do 28,000 ludzi, to jest 3000 ludzi pod Missolongą pod wodzą Makri i Zonga; 3000 pod Salongą; 3000 pod Arkową pod wodzą Karaiskakiiego; 2500 pod Brovari i Colouro pod Vaso i Pano Notara; 1500 w Akropolis pod Grigiotti i Fabvier; 2500 w stanowisku pod Phalerus (Piraeus) pod Gordonem i innemi wodzami; 3700 w Napali di Romania pod Grivas i Duca i tamże 3000 bez czynney służby; 2000 pod Talanti pod Kolettem i Karatasso; 2000 w Maina pod Mauromicheli; reszta jest w małych oddziałach rozrzucona.

Dostrzegacz Austriacki zawiera następujące doniesienia o ostatnich zdarzeniach w Grecyi z wiary godnego listu z Eginny pod dniem 21 Marca:

„Omer Basza, który z 2000 ludzi trzymał się przez kilka tygodni w Distomo przeciw Karaiskakiemu, opuścił to stanowisko dnia 18 Lutego i udał się przez Daulią do Turkochori, zkąd posłał swą jazdę do obozu Seraskiera pod Atenami, a z częścią piechoty (reszta rozpiezchła się w góry) pociągnął

do Negroponte, gdzie miał zaraz zachorować. W ustępie swoim utracił jedno działo i musiał część swoich taborów porzucić. Karaiskaki po ustąpieniu Omer Baszy z Distomo nie mając tam już nieprzyjaciela do zwalczania, udał się z wojskami swoimi ku Atenom, dla przyłożenia się do oswobowienia Akropolis, głównego teraz celu działań Greków. Osobiście zaś pojechał do Eginny, dla umowienia się z Rządem względem potrzebnych do tego środków. W nocy z dnia 14 na 15 wylądował z 3500 ludzi (inne doniesienia podaia tylko 1000) przy Keratia czyli Keratsini, między Eulesis i Piraeus, i udał się przeciw prawemu skrzydłu Turków. Dnia 16 Marca uderzył na przednie straże obozu Tureckiego. Reszyd Basza wyruszył przeciw niemu z większą częścią wojska swojego. Nastąpiło z obu stron długie i potężne z dział strzelanie, bez stanowczego jednak wypadku. Większa część Greków nieprzyzwyczajona potykać się w otwartem polu, odbiegła swojego wodza, który z 50 ludzmi nowo urządzonej jazdy czas nieiaki bronił się walecznie przeciw przewyższającej liczbie jazdy Turecki, poki ta, po zagrożeniu iey z lewego boku i przez postępujących od Phalerus Greków, nie cofnęła się do swoich okopów. Strata obustronna w zabitych i ranionych w tej potyczce wynosić mogła 200 do 250 ludzi. Od 16 Marca do dnia dzisiejszego nie zaszło nic daley.

„Karaiskaki zajmuie z wojskiem swoim stanowisko pod Keratsini, aż o pół mili na północ od Piraeus; Gordon stoi z 1500 ludzi w Phalerus; w Akropolis znajduje się 1100 ludzi, z których jednak połowa choruje. Seraskier Reszyd Basza, którego korpus podaia 7 do 8000 ludzi, osadził część Piraeusu, wszystkie wzgorza nad Atenami i toż miasto. Pułkownik Gordon bardzo się gniewa na niejednostajność w działaniach Greków, i zrażony stratą, którą lądowa wyprawa pod Vaso i Bourbachi w Lutym poniosła odpłynął do Eginny, i na prośbę tylko Rządu i za przybyciem tamże Karaiskakiiego nakłonił się do należenia do dalszych działań; powrócił do Phalerus i objął dowodztwo nad zostającymi w tymże porcie pod Notara, Magianni i Inglesi wojskami.

„Podczas zdarzeń pod Distomo i Atenami ułożony został plan wyprawy przeciw Oropo (na północnym brzegu Attyki na przeciwko Negreponte) i tym końcem z Salamis

460 lądowego wojska odplynęło do zatoki Negreponie na fregacie Hellas, parowym statku Karteria i zbudowanym niedawno w Tine 16działowym brygu Nelson. Naczelne dowództwo nad tą wyprawą powierzył Rząd Pułkownikowi Heidegger. Dnia 15 Marca przybyła pod baterią w Oropo, do której Pułkownik Heidegger rozkazał zaraz z dział okrętowych strzelać. Usiłował razem z kilku mieścach wysadzić swoje wojska na ląd, ale Turcy tak dzielny dawali odpór, iż musiał zamysłu swojego odstąpić i przestać na opanowaniu tej nocy dwóch opuszczonych przez lud w Oropo przewozowych okrętów ze zbożem i sucharami. Zostawiwszy fregatę Hellas do zamykania Negreponu powrócił dnia 18 Marca z resztą okrętów i dwiema zdobytymi do Eginy.

Na początku bieżącego miesiąca Jenerał Richard Church (zostałcy dawniej w Angielskiej, a potem w Neapolitańskiej służbie) przybył z Korfu do Port Bizati i udał się zaraz do Kastri, zkąd pod krótkim zabawieniem, popłynął na fregacie Cambrian, Kommodora Hamilton, do Eginy, gdzie dnia 13 Marca przybył i z wielką radością i honorami był przyjęty. Dnia 15 odplynął na teź fregacie do Poros i udał się znowu do Kastri, dla dołożenia wszelkich starań do poiednania obu rozdwoionych narodowych zgromadzeń, co dotąd było daremnem. Sądzą, iż Jenerał Church otrzyma kierunek nad wszystkimi wojennymi sprawami w Grecyi.

Dnia 18 Marca Lord Cochrane przybył do Poros z 16działowym brygiem pod banderą Grecką i własną galerą pod banderą Angielską. Posłał zaraz jednego z swoich officerow z pismem do Rządu do Eginy, który tej samej nocy powrócił. Osada bryga składała się tylko z 16 ludzi różnego narodu, Lord Cochrane żądał więc więcej ludu. Posłano mu 60 Hydryiotów, lecz ci nie chcieli się poddać przepisom jego karności. Zna-

glony zatem został posłać swój bryg do Eginy, gdzie dziś przybył i wziął na pokład Ipsaryjotkich maytków, którzy zdają się być powolniejszymi do przyjęcia porządku, który Lord Cochrane zaprowadzić chce na okrętach Greckich, które pod rozkazy oddane mu zostaną. Lord ten okazał za swoim przybyciem wielkie nieukontentowanie względem zachodzącego rozdwoienia pomiędzy reprezentantami narodu, i miał oświadczyć, iż jeżeli ta kłótnia nie ustanie, tedy opuści Grecyją. Dodał także, iż mocno się zadziwił, że Kolokotroni posiadający honorowy stopień Jenerała, znajdują się na czele politycznej fakcji. Sądzą jednak, iż staraniami Churcha i Cochranego uda się przywrócić zgodę i porządek w działaniach.,

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 6 Maja, na benefis całego Towarzystwa daną będzie po raz ostatni Wielka romantyczna Opera z muzyką K. Webera w 4ch aktach: *Wolny Strzelec* (Freyschütz) czyli *Kule zaczarowane*.

DONIESIENIE LOTERYJNE.

DNIA 16 MAJA r. b. odbędzie się w Wiedniu Główne Ciągnięcie Loteryi na HAMERNIE i HUTY ŻELAZNE w St. Lorenzen pod Steyermarkiem sytuowane, oprócz tychże HAMERNI, za które odstępnego 200,000 Ryńskich przeznaczono, Loteryja ta obejmie jeszcze Wielki DOM w MIĘSCIE GRATZ, PIĘKNY SERWIS i BRYLLANTOWY DAMSKI STROY, oraz 13,055 Trefferów wygrywających kwoty pieniężne w ogólney Summie 434,110; biorącemu razem 10 Losów, jeden gratis udziela się. Losów po 10 R. Walutą czyli 18 złp. dostać można aż do chwili Ciągnięcia w Kantorze J. Louis, gdzie także bilety na Loteryję Klassyczną Berlińską i Warszawską są do nabycia.

D O N I E S I E N I A.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

Uwiedomia Publiczność, że z powodu nie doszłej na pierwszym terminie Licytacji; z Rozporządzenia Senatu z dnia 1go b. m. do L. 1980 w Bidsze Wydziału Dochodów Publicznych i Skarbu; dnia 14 b. m. o godzinie 4tej po południowej odbędzie się Licytacja sześćdziesięcioletniej od dnia 1go Czerwca r. b. zaczynac się mającej Dzierżawy młynów Rządowych Krakowskich górny i dolny zwanych. — Licytacyja ta zacznie się od summy złp. 22,200 jako przez dotychczasowego Possessora dotąd płaconey. Chęć Licytowania mający, każdy powinien będzie przed zaczęciem rzeczoney Licytacji złożyć pro vadio dziesiątą część

wspomnioney summy do pierwszego wywołania tej Licytacji przeznaczoney to jest: złp. 22200. — O dalszych warunkach Dzierżawy tychże młynów (każdego czasu w Wydziale Dochodów Publicznych dowiedzieć się można.

Grodzicki.

W Krakowie dnia 3 Maja 1827 roku.

Gadomski, S. W.

Pisarz Trybunału Iwszey Instancyi Miasta Wolnego Krakowa i Jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż w myśl Art. 72 Prawa Seymowego o Sądach Pokoju, na żądanie W. J. X. Wincentego Kozłowskiego Opiekuna małoletniego Józefa Kozłowskiego w wsi Bolechowicach zamieszkałego, i W. Woyciecha Skarżyńskiego przydanego Opiekuna na przedmieściu Wesoła przy Krakowie pod L. 249 mieszkającego, sprzedana będzie przez publiczną licytacyą Kamienica przy ulicy Kanonney pod L. 171 w Krakowie stojąca, do Masy ś. p. Józefa Kasantego Kozłowskiego należąca, a to z mocy uchwały Rady Familyney w opiece małoletniego Józefa Kozłowskiego pod dniem 28 Października 1826 zapadłej, a przez Wysoki Trybunał Iwszey W. M. Krakowa w dniu 20 Marca 1827 zatwierdzoney. Warunki licytacji tej są uważną Rady Familyney objęte, są następujące:

1) Licytacya rozpocząć się ma od wywołania Summy szacunkowey, to jest zł. Pol. 20,233 gr. 10.

2) Chęć licytowania mający złożyć ma na Vadium część dziesiątą Summy szacunkowey.

3) Zniżony szacunek bez nowey uchwały Rady Familyney dźiać się nie może.

4) Summa z licytacji wyniknąć mająca po odtrąceniu Summ hipotecznych i procentów od tych zaległych iakie się okażą, złożona będzie do Depozytu sądowego w przeciągu 14 dni.

5) Nabywca w ciągu dni ośmiu po odbytey licytacji, złoży do Kassy główney zaległe podatki, kwit zaś z wypłaconych służyć będzie iako dowód stracenia części wylicytowanego szacunku.

6) W razie gdyby w przeciągu dni 14 kupiciel nie złożył resztującey Summy do Depozytu, nowa licytacya na koszt jego ogłoszona będzie, i wszelki niedobór iakiby się z powtórnego licytowania okazał, spadnie na niego.

Sprzedż Kamienicy tej odbędzie się na audyencyi Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa w domu pod L. 105 przy Ulicy Grodzkiej, za popieraniem P. Stanisława Boguńskiego pod L. 332 zamieszkałego.

Do takowey licytacji wyznaczają się trzy terminy:

Pierwszy dnia 6 Lipca)
Drugi dnia 7 Sierpnia) Roku 1827.
Trzeci dnia 7 Września)

Wzywają się zarazem wszyscy Wierzyciele hipoteczni Prawo rzeczowe mający, aby pod prekluzją na pierwszym terminie licytacji, złożyli na audyencyi Trybunału wszystkie tytuły swych wierzytelności z wykazem mianych pretensy i ustanowieniem Adwokata.

W Krakowie dnia 1go Maja 1827 roku.

Kulickowski, Pisarz Tryb.

Podpisany Notaryusz publiczny W. M. Krakowa z okręgiem wskutek Reskryptu Wysokiego Trybunału z dnia 11 Kwietnia r. b. 1827 do Nru 1166 wydanego zawiadomia szanowną Publiczność, iż ruchomości po ś. p. Tekli Ciszowskiej pozostałe inwentarzem urzędowe spisany objęte, mianowicie: srebro i kosztowności, suknie, bielizna, zegary, sprzęty miedzane, i inne, i zaprzęgi na konie, w dniu siódmym Maja r. b. i następujących w Domu przy Ulicy Sławkowskiej pod Liczbą 423 stojącym, w godzinach zwyczajnych przez publiczną licytacyą za gotową srebrną Courantmonetą sprzedawane będą, po ukończeniu których, sprzedarz ruchomości po ś. p. Alojzym Szydłowskim kontynowana będzie.

w Krakowie dnia 4 Maja 1827 roku.

Leo Rawicz Pszczółkowski.

Na Kazimierzu pod Nrem 98 znajduje się do sprzedania Kocz roboty Wiedeńskiej z pokryciem przedkowem, na żelaznych osiach i z mosiężnymi buksami, z walizą i dwiema skorzanami fartuchami. O cenie jego dowiedzieć się można u właściciela powyższego Domu.

Bazyli Moszvánski uwiadomia Prześwietną Publiczność, iż Handel swój korzenny, win Węgierskich i zagranicznych, iako też skład sukna, przeniósł z pod Nru 26 z Grodzkiej ulicy w Rynek pod Numer 20.